

FARNÍ ZPRAVODAJ

K CELOROČNÍM LIDOVÝM MISIÍM
**ve Vratěnině, Uherčicích
a Mešovicích**

začínají misijním týdnem

19. – 25. 3. 2017

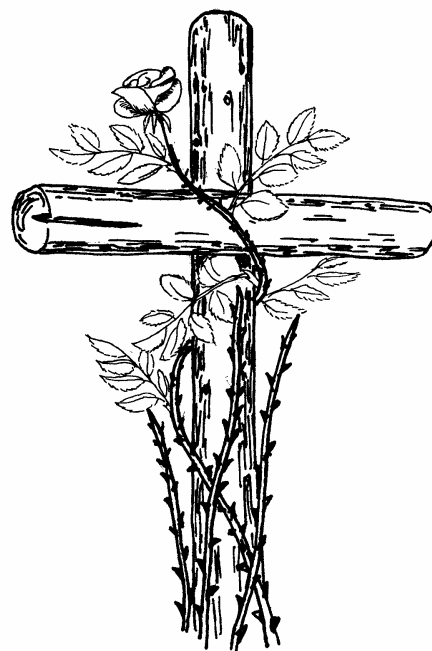
Program misíí

Humorně i vážně o misiích

Kreslený komiks

Heslo misíí

Žehnání domů

Misie jsou nabídkou duchovní obnovy a pomáhají člověku znovu objevit víru – POKLAD - který mnohdy leží zakopán někde hluboko v srdci nebo je ukryt pod nánosy starostí všedního dne či prázdného způsobu života.

KDO SE HLEDÁ, TEN SE NEZTRATÍ ☺

Srdečně Vás zveme

P R O G R A M

M I S I E	VRATĚNÍN	UHERČICE
neděle 19. 3.	<p>7,30 mše svatá s kázáním hl. kazatele jáhna Ladislava Kince <i>(kostel)</i></p> <p>13,00 křest <i>(kostel)</i></p> <p>16,00 přednáška pí Svatošové o Ladislavu Kubíčkovi <i>(přízemí OÚ)</i></p> <p>18,00 slovo ke kajícímu průvodu <i>(kostel)</i></p> <p>poté KAJÍCÍ PRŮVOD <i>(svíce, louče, pochodně s sebou)</i></p>	
pondělí 20. 3. slavnost sv. Josefa	<p>15,00 křížová cesta <i>(kostel)</i></p>	<p>16,00 mše svatá zvláště jsou zvány děti <i>(kaple u pí Součkové)</i></p>
úterý 21. 3.	<p>16,00 křížová cesta <i>(kostel)</i></p> <p>16,30 růženec <i>(kostel)</i></p> <p>17,00 mše svatá s misijním kázáním + stavovská promluva pro ženy <i>(kostel)</i></p>	<p>16,00 mše svatá zvláště je zvaná mládež <i>(kaple u pí Součkové)</i></p>
středa 22. 3. od 14.00 žehnání domů	<p>16,00 křížová cesta <i>(kostel)</i></p> <p>16,30 růženec <i>(kostel)</i></p> <p>17,00 mše svatá s misijním kázáním <i>(kostel)</i> + stavovská promluva pro muže</p>	
čtvrtek 23. 3.	<p>16,00 křížová cesta <i>(kostel)</i></p> <p>16,30 růženec <i>(kostel)</i></p> <p>17,00 mše svatá s misijním kázáním <i>(kostel)</i> + stavovská promluva pro manžele</p>	<p>14,00 – 16,00 adorace před Nejsvětější Svátostí <i>(kaple u pí Součkové)</i></p>
pátek 24. 3.	<p>16,00 křížová cesta <i>(kostel)</i></p> <p>16,30 růženec <i>(kostel)</i></p> <p>17,00 mše svatá s misijním kázáním, udělování pomazání nemocných <i>(kostel)</i> + stavovská promluva pro rodiče</p> <p>20,00 -22,00 adorace před Nejsvětější svátostí s příležitostí ke svaté zpovědi <i>(kostel)</i></p>	<p>15,00 křížová cesta <i>(kaple u pí Součkové)</i></p>
sobota 25. 3.	<p>14,00 příležitost ke sv. zpovědi <i>(kostel)</i></p> <p>14,30 růženec <i>(kostel)</i></p> <p>15,00 hlavní mše svatá týdne se žehnáním a stavěním misijního kříže <i>(kostel)</i></p>	

Slovo duchovního správce

Milí čtenáři tohoto zpravodaje,

misie se mají stát povzbuzením úplně pro všechny, kteří zde žijí. Ve farnosti Vratěnín jsme zvolili model celoročních lidových misí, aby úplně každý měl šanci těchto dnů milosti využít. **A co vlastně znamenají celoroční misie?** Misie začnou misijním týdnem 19. - 25. 3., kdy pro vás bude připraven program v podobě bohoslužeb, promluv a přednášek (např. o MUDr. P. Ladislavu Kubíčkově), nebude chybět ani mše svatá pro děti a mládež. Na konci misijního týdne bude postaven misijní kříž. Na tento misijní týden pak budou nepřímo navazovat další akce ve Vratěnině, např. duchovní obnova s otcem Vladimírem Sommrem, přednáška o adoptivní farnosti, super den pro děti... Celoroční misie budou ukončeny na jaře v roce 2018, kdy bude, dá-li Bůh, odhalena pamětní deska snad nejvýznamnějšímu občanovi Vratěnína, MUDr. P. Ladislavu Kubíčkově.

O co vlastně při lidových misích jde?

V první řadě jsou lidové misie zaměřeny na lidi, kteří jsou věřící. U nich mají znovu přispět k prohloubení víry a radosti z toho, že mohou patřit mezi křesťany. Misie však přinášejí pozvání i pro všechny ostatní, kteří třeba sami sebe označují za nevěřící. I oni se mají v misijních dnech víc rozhodnout pro život podle svého svědomí a jednoznačně se přihlásit k dobru.

V jistém smyslu je možné přirovnat misie ke generálnímu úklidu, který známe třeba i z našich domácností. Jednou za čas je dobré pohnout úplně se vším – znovu všechno srovnat a dát na své místo. Misie jsou také dobou, kdy je vhodné doplnit to, co z náboženského nebo lidského hlediska bylo opomenuto či zanedbáno. Je to příležitost zahájit přípravu na křest pro ty, kdo dosud nebyli pokřtěni. Šance hledat řešení pro manželství, která nebyla uzavřena před církví. Ale také příležitost k odpuštění a usmíření se s těmi, u nichž schází pěkné vztahy. A vskutku po misiích potkáváme ty, kteří jsou vděční, že díky misiím vyřešili něco, co už delší dobu pociťovali jako svůj problém. V době misí je totiž možno vše řešit snadněji. Není to však jen doba k řešení problémů, ale také se nabízí šance vzít věci za správný konec a rozhodnout se pro dobrý krok, který byl už třeba i delší dobu odkládán. Misie jsou šancí pro každého a jistě nelitovali - ani litovat nebudou - ti, kteří tuto šanci správně pochopí.

My, kteří k vám při lidových misiích přijedeme, vás už teď chceme pozvat k intenzivnímu prožívání těchto dní a poprosit, abyste si na misie udělali dost času. Zároveň též prosíme, abyste se připojili k modlitbě za zdar misí. Kéž by po misiích v mnoha srdcích bylo víc dobra, které se probudilo.

*P. Marek Dunda
administrátor farnosti*

Víra v Boha je berlička, ale raději se do nebe dobelhat, než tam vůbec nedojít. ☺

Heslo misií

Heslem misií ve farnosti Vratěnín je: „**K misiím se připojím, dobro v sobě probudím!**“ Některé děti znají toto heslo dokonce jako písničku. Vystihuje podstatu misií. Myslí se tím, že každý v sobě probudí dobro a nechá je, aby ovládalo všechna rozhodnutí a činy. Někdo by mohl namítnout, že je dost dobrý a že mu toho není zapotřebí. Myslím si však, že každý z nás tuší, kde by mohlo jeho „lepší já“ ještě zvítězit. Často jsme už v jakýchsi zajetých kolejích a sami sobě i jiným namlouváme, že takoví jsme a už to lepší být nemůže. A přesto sami tušíme, že je možné být milejší na nejbližší, slušnější k těm, kdo sami nemají sílu být vůči nám lepší. Někdo možná čeká na příležitost, kdy se vzdá nějakého zlozvyku nebo začne dělat něco dobrého, ale stále to odkládá. Jiný možná tuší, že by měl udělat nějaký krok blíž k Pánu Bohu, ale říká si: „Až přijde vhodný čas.“ A právě misie jsou dobou, kdy misionáři prosí všechny, aby v sobě probudili dobro, které mají v srdci, a připojili se k tomuto základnímu úmyslu misií. Asi nepůjde všechno hned. Ale chceme poprosit všechny čtenáře tohoto zpravodaje a všechny obyvatele farnosti Vratěnín, aby se nad tím zamysleli, dobro v sobě probudili a už ho nenechali usnout.

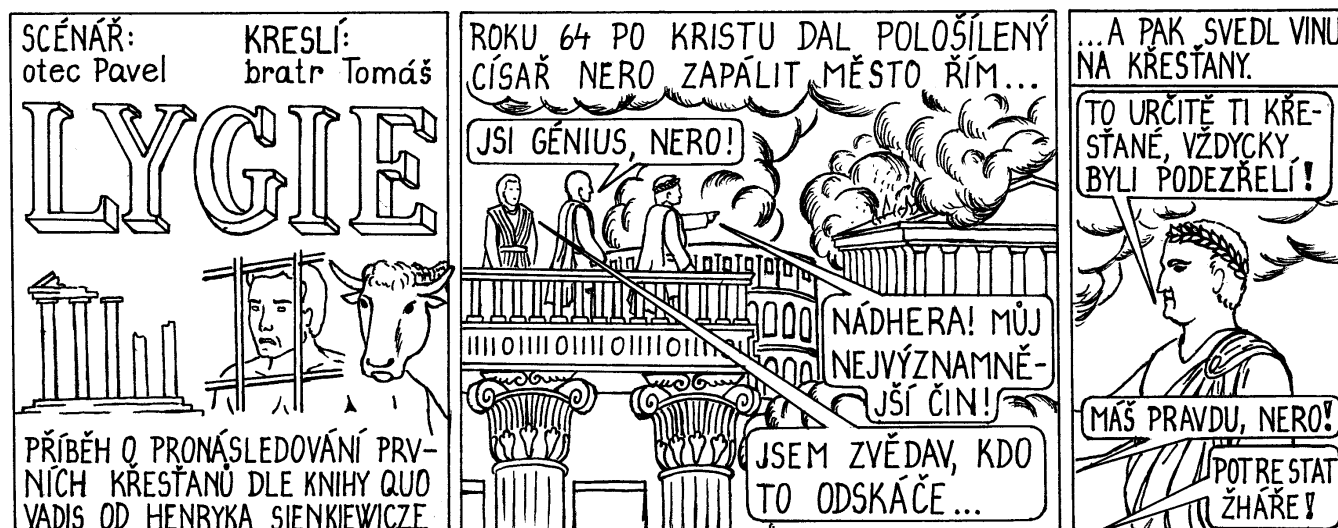
Doufám, že si nikdo nebude vysvětlovat můj článku tak, že v těchto obcích žijí lidé, v nichž dobro pouze spí. Doufám, že to tak není. Avšak každý z nás máme v sobě ještě rezervy. Zvu všechny lidi dobré vůle, aby si toto heslo misií nejen přečetli, ale také jej uvedli trvale do svého života. K misiím se připojím, dobro v sobě probudím!

Táňa Dohnalová

Lidové misie nám nabídnou možnost mlčet a naslouchat Bohu.

Věř, že lidové misie nabízí možnost obnovit život.

Možnost udělat změnu, která ti pomůže lépe žít.

Žehnání domů

Ludvík Vaculík – prozaik a fejetonista, který byl v roce 2015 pochován ve svém rodném Brumově na Valašsku, byl před pár lety pozván do Šumperka na křest své nové knihy. Před slavnostním „obřadem“ prohlásil. „Dnes se křtí plno všelijakých krámů a harapáků. Křtí se přece malé děcka. Já to tady nazvu – uvedení pochybného díla mezi slušné lidi.“ V tom je hluboká moudrost – křtí se lidé a to zpravidla v raném věku. Věcem, budovám, prostředkům, přírodě aj. se žehná. Latinsky se žehnání řekne BENEDICTIO, což doslovně znamená dobrořečení.

K misiím patří i žehnání domů a bytů. O co jde? Od **středy 22. 3.** navštíví duchovní jednotlivé domácnosti a nabídnou požehnání. Pomodlí se žehnací modlitbu za všechny, kdo přebývají v domě (bytě). Prosí se v ní, aby všichni získali požehnání ke konání dobra a překonávali všechno, co je rozděluje a vede ke zlému. Následuje pokropení svččenou vodou a předání památky na žehnání. Žehnání je bezplatné! Je vhodné, aby se žehnací modlitby zúčastnili všichni,

kdo jsou zrovna doma. V duchu se mohou připojit k prosbě. Křesťané věří, že kněžské požehnání trvale ovlivňuje prostředí a ty, kterým bylo požehnáno, bez nutnosti křtu či víry. Pokud se někdo v požehnaném domě modlí, zvyšuje se účinnost požehnání.

P. Jan Richter (otec Nik)

Nejlepším důkazem opravdové lásky je, že na vás nevyžaduje žádný důkaz. ☺

Rodina je základ – ale už nevíme čeho. ☺

Představujeme hlavního kazatele misí jáhna Ladislava Kince

1. Mohl byste se prosím krátce představit?

Ladislav Kinc, 57 roků, bydlíme s rodinou v Prosetíně u Bystřice nad Perštejnem. S manželkou jsme spolu 36 roků, Pán Bůh nám svěřil 8 dětí a 8 vnoučat. Původní povolání - telefonní mechanik, od roku 1995 služba v církvi - trvalý jáhen.

2. Známe jáhna Františka Řezníčka, ale Vy jste ženatý jáhen, mohl byste ozřejmit, co služba ženatého jáhna obnáší?

Jáhni nejsou ženatí nebo neženatí. Jsou buď dočasní (čekatelé na kněžské svěcení) nebo trvalí (mohou být svobodní nebo žít v manželství). Služba jáhnů je velmi různorodá. Většinou záleží na tom, čím ho biskup nebo farář pověří... nebo mu dovolí.

Já jsem pověřen jáhenskou službou ve čtyřech farnostech, výukou náboženství na šesti místech, přípravami na přijetí svátostí, dále dělám křty, svatby, pohřby, koordinuji duchovní služby ve věznicích brněnské diecéze, účastním se různých poutí - pěších i autobusových, prosebných měsíčních poutí Nový Jeruzalém; jsem kaplanem ve věznici, dělám různé duchovní obnovy, nevyhýbám se ani kazatelské službě při lidových misiích - to vše v rámci pověření o. biskupa, kněží a osobního hesla: "Dělej to, co druzí dělat nemohou nebo nechtějí."

3. Na lidové misie jste nebyl jako hlavní kazatel pozvaný náhodou, víme, že se věnujete pořádání poutí Ladislava Kubička, mohl byste přiblížit tohoto velkého občana, který roky ve Vratětině působil jako gynekolog?

Na takovou otázku nelze odpovědět krátce. Na to bude čas při lidových misiích - nejdůležitější bude přednáška s prezentací (**neděle 19. 3. odpoledne** - všichni přijďte - bude to stát za to!), kterou nás obdaří paní doktorka Marie Svatošová z Prahy, která dlouhé roky byla "pravou rukou" P. Ladislava Kubička. Pro mě osobně je otec Ladislav vzorem dokonalého služebníka Boha i lidí... a byl, je a bude přímluvce a pomocník v životě a službě.

4. Věnujete se službě ve věznicích, můžete se podělit o nějakou zkušenost z tohoto pro nás neobvyklého místa?

Od 1. února jsem byl po čtrnácti letech služby dobrovolníka duchovní služby (hobby) ve věznici "proměněn" ve vězeňského kaplana (profi). Rád při misiích budu odpovídat na konkrétní otázky - pokud obsah odpovědi nebude v režimu tajné nebo přísně tajné.

Vzpomínáme...

Primice P. Karla Bobka

Velikou radost jsme prožívali o svátku svatého Tomáše v roce 1976, kdy rodák z Uherčic Karel Bobek odpověděl na Boží volání a byl vysvěcen na kněze. Primiční mši svatou sloužil v našem kostele. Vybavují se mi bílé šaty družiček, zelený věnec z chvojí, který jsme spolu s bratrem pomáhali tvořit farní hospodyně, paní Smetanové, zcela zaplněný kostel i promluva tehdejšího kněze P. Vladimíra Sommera, jehož zvučný hlas bylo z kazatelny slyšet až na náves.

V Božím plánu bylo jistě i to, že po dvou letech se P. Bobek vrátil do rodné farnosti a obětavě zde sloužil Pánu Bohu i lidem 38 roků. Jeho zásluhou kostely i kapličky v okolí byly neustále opravovány, a tak všem připomínaly Boží přítomnost v našich životech.

Otče Karle, děkujeme. Bohu díky!

Kaple u paní Součkové v Uherčicích

Velkým přínosem pro farníky z Uherčic bylo zbudování kaple (z iniciativy paní Součkové) v jejím domku na kraji vesnice. První mše svatá byla sloužena 28. února 1994. Díky obětavosti otce Karla se zde konaly bohoslužby každou sobotu i v předvečer slavností. Toto ocenili hlavně starší babičky. Byla jsem v této kapli přítomna i slavnosti 1. svatého přijímání. Dnes zde bývá sloužena mše svatá každé úterý v 16 hodin. Všichni jste srdečně zváni.

Kaple svatého Bartoloměje v Mešovicích

Kaple svatého Bartoloměje v Mešovicích opět září novotou díky Obecnímu úřadu v Uherčicích. Po opravě ji v nedělním odpoledni 25. 8. 2012 vysvětil znojemský děkan P. Jindřich Bartoš. Mše svatá zde bývá právě v den svátku tohoto světce, tedy 25.8.

Jana Jičínská

Bohatá křesťanská historie farnosti

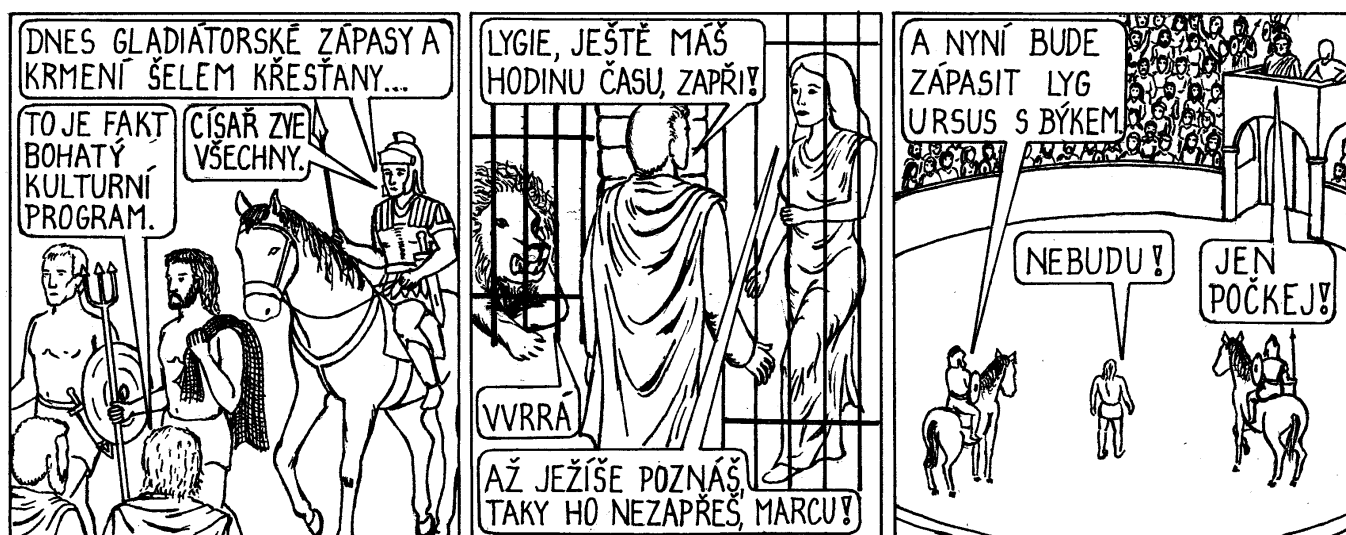
Premonstráti

Má se za to, že vratěnánská farnost existovala již ve 12. století. Roku 1251 daroval Wikard de Tyrna zdejší faru a kostel premonstrátskému klášteři v Gerasu v Rakousku. Od té doby až do roku 1945 zde kněží-premonstráti vykonávali duchovní službu, jen výjimečně zde bývali diecézní kněží nebo členové z jiných řádů. V polovině 17. století propukl na faře dvakrát požár. Zasáhl i hospodářské budovy. Po požárech dal tehdejší geraský opat zhotovit svůj erb, který umístil na štítě farní budovy a je viditelný i dnes.

Augustiniánský klášter

Na sklonku 17. století uvedl hrabě Berchtold z Uherčic do Vratěnína řád bosých augustiniánů. Byl jim dán k dispozici bývalý zámek. Později byl postaven klášter i klášterní kostel - jak udává kronikář, nejkrásnější v okolí. František Benedict se zavázal vystavět Loretánskou kapli a postarat se o věčné světlo. Mniši na oplátku slíbili odříkat každou neděli v kapli litanie a odsloužit ročně 200 svatých mší na úmysl donátora. Loretánský kult si věřící natolik zamilovali, že se Vratěnín stal centrem místních poutí a procesí. Život mnichů v klášteře trval asi sto let. Dvakrát zde byli hosty členové císařské rodiny, dokonce i tehdejší císař Karel VI. V roce 1784 Josef II. svým dekretem klášter zrušil. V době napoleonských válek sloužila budova kláštera vojenskému lazaretu. Dále již čekala opuštěný klášter naprostá devastace. V roce 1821 vyhořel kostel a poslední ránu dostal po nástupu vlády KSČ a zřízení železné opony.

Na území vratěnánské farnosti se nachází asi 30 křesťanských památek.

Kdo odpouští, tomu se odpustí

Často slyšíme nářky na náš svět, na lidi v něm a na nejrůznější životní situace. Jako křesťané si při nich uvědomujeme, jak mnoho lidí, situací a stavů potřebuje uzdravení (spásu, záchranu), jak je potřebujeme také my sami, ubozí a hříšní. Proto každý, kdo si je vědom své slabosti a hříšnosti, může u Boha najít odpuštění. V nadcházejících misiích jsou všichni zváni k tomu, aby vykonali dobrou zpověď. Zvláště ti, kteří už u zpovědi dlouho nebyli. Je vhodné překonat strach a obavy a využít této nabídky odpuštění. Bůh nám nabízí své odpuštění. A co očekává od nás? Že také my nabídneme odpuštění lidem, kteří se nějak provinili proti nám.

Odpuštění je síla, která křísí k novému životu a vlévá naději. Odpuštění je třeba žít každý den i v maličkostech. Při odpuštění se nemusíme ptát, jestli si to dotyčný zaslouží. Odpuštění je nezasloužený dar, který obohacuje především toho, kdo odpouští.

P. Jan Richter (o. Nik)

Nezoufejte si – netroufejte si

Míra Božího milosrdenství je nekonečná, protože nekonečný je sám Bůh. K pochopení tohoto tajemství připravují cestu mnohé žalmy, příběhy Starého zákona, ale především svědectví Božího syna Ježíše Krista. Vždyť prvním kanonizovaným světce se stal v církvi lotr, který Pánu Ježíši umíral po pravici. Jediné, co k tomu potřeboval, bylo zvolání: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ I tento lotr, ačkoli si uvědomoval oprávněnost svého trestu, byl spasen, když Krista žádal o záchranu. Opačným případem je lotr po levici, který ve své zoufalé situaci nemá nic než slova rouhání. K prozíravému životnímu postoji vyzývá silný výrok svatého Augustina: „Nezoufejte si – jeden z lotrů byl spasen. Netroufejte si – jeden z lotrů byl ztracen.“

jáhen Daniel Blažke

Co se nedá prominout, musí se odpustit. ☺

Co je svátost smíření

Je jasné, že kněží nejsou zázračné bytosti, které znají odpovědi na všechny otázky. Ve svaté zpovědi (svátosti smíření) jde ale o něco jiného. Především je zde nabízeno zvláštní občerstvení, jinde nedosažitelné. Prostým slovem kněze se zde rozpouštějí kořeny zla a smutku, které ohrožují náš život. Odpuštění hříchů je něco, co může unikat našim pocitům, co ale přesto může zcela nečekaně postupně nasměrovat náš život směrem k radosti. Obyčejné vyznání chyb, prostá lítost a obyčejný kněz mohou otevřít cestu k „nevýslovné radosti“.

Snad každý hledá odpovědi na určité problémy, které jeho život znejišťují. Jak může v tomto hledání pomoci kněz? Je zjištěno, že i ten největší odborník na duchovní život je obvykle bezradný, má-li poradit sám sobě. Potřebujeme slyšet názor druhého člověka. U kněze je jisté, že si naše problémy nechá pro sebe, že nám poradí z pohledu hlubšího, než je světská psychologie, a že je pravděpodobně v řešení podobných otázek zkušenější než jiní lidé.

Svatá zpověď je zkrátka „svátost smíření“. Otvírá nás Bohu, který je štěstím našeho života a upravuje náš postoj k němu i k lidem.

Příprava ke svaté zpovědi po letech

Pomůckou pro zamyšlení při přípravě na svátost smíření mohou být tyto body:

- Počítal jsem ve svém životě s Bohem? (pravidelná modlitba)
- Prožíval jsem správně neděli? (neúčast na bohoslužbách, práce v neděli)
- Jaké vztahy jsem měl s rodiči? (dokud žili)
- Vychovával jsem křesťansky své děti?
- Ublížil jsem někomu (např. potrat), pomáhal jsem vždy druhým, poškozoval jsem si zdraví? (kouření, alkohol, drogy)
- Byl jsem nevěrný v manželství, nežiji v partnerství církví neuznaném, nepřispěl jsem k rozpadu cizího manželství? Co čtu a na co se dívám v televizi, nevedu nemravné řeči?
- Kradl jsem? (i ze společného)
- Ublížil jsem lži, pomluvou? Podváděl jsem?

* v případě církevně neplatného manželství je třeba před svatou zpovědí kontaktovat kněze a domluvit se, jak je možné své manželství dát do pořádku.

P. Leo Zerhau

Kající procesí

Prvním vrcholem lidových misií je kající procesí. Bývá zvykem, že při lidových misiích se mají lidé zamyslet nad tím, co kazí kvalitu jejich života. To, co se na první pohled může zdát jako nejhorší, nemusí být zlé. Skutečným zlem jsou hříchy – např. nenávisť, neodpuštění, msta, nedodržení slibu, zanedbávání vztahu k nejbližším, narušování rodinného pokoje, neláska mezi lidmi, sobectví, chamtivost atd. Po pravdě jistě musíme přiznat, že i my jsme svými hříchy přispěli k šíření zla ve světě. Rostoucí zlo přináší své „ovoce“. Kde se člověk vědomě nezrekne zla, nezaujme postoj kajícího a nesnaží se odčinit to, co způsobil, tam se zlo stále rozrůstá. Při lidových misiích by se alespoň někteří měli vědomě rozhodnout, že přetrnou tento řetězec zla a znovu vezmou věci za správný konec. Budeme odprošovat jménem svým i jménem těch, kteří už nejsou mezi živými, anebo se z různých důvodů průvodu nezúčastní. I oni přispěli svým podílem a svým hříchem. Nastávající šero znázorňuje tmu hříchu, která se vkrádá do tohoto světa. Při kajícím procesí půjdeme od kostela průvodem k jednomu z křížů a budeme u něj odprošovat za hříchy, které se udály od posledních lidových misií (a to už je pěkných pár desítek let).

Přineste si s sebou, prosím, svíce a pochodně. Během cesty se budou zpívat starobylé kající žalmy z Bible.

P. Milan Plíšek

Pozvání k stavovským promluvám

V programu lidových misií se objevuje pozvání na stavovské promluvy. Jakých stavů se týkají tyto promluvy? Našeho základního povolání - být dobrým křesťanem, dítětem Božím. Každý z nás je jiný, cesta k Bohu je pro každého jiná, ale něco (úkoly) máme společné nebo podobné – jiná je cesta/úkoly **muže, ženy, rodičů a manželů**.

Na tyto čtyři **stavy** jsou zaměřeny promluvy, které začínají v úterý vždy po večerní mši svaté.

jáhen Ladislav Kinc

Týkají se misie jen Afriky?

Co to jsou misie?

Když se řekne misie, vybaví se nám snad exotika dalekých krajin, palmy, černoši a indiáni. A přitom jsou misie něco, co se týká celé Církve.

Latinské slovo „*missio*“ znamená „*poslání*“. Ježíš Kristus, Bůh, který se stává člověkem (od tohoto významného okamžiku dějin, jeho narození, počítáme náš letopočet), dává na kříži svůj život za naše hříchy, třetí den vstává svou božskou mocí z hrobu a otevírá i nám cestu k věčnému životu v Božím přátelství. A nám, kteří jsme toto přátelství přijali (to se děje ve svátosti křtu), dává *poslání (missio)* přispívat k jeho šíření.

Máte někoho, kdo Vám důvěřuje, kdo s vámi počítá? Zcela jistě je jím Bůh. Nabídl nám své odpuštění a své přátelství a posílá nás, abychom je šířili dál... Každý má své místo v jeho plánu lásky, i ten, kdo jej ještě nezná...

P. Pavel Zahradníček

Pro zasmání z misí v Africe:

Představený misionářského řádu se loučí se skupinkou mladých kněží. Mají jít do pralesa a nést víru domorodcům, u nichž se předpokládá kanibalismus.

„A jedno si dobře pamatujte,“ říká otec generál na konci své promluvy, „žádné unáhlené jednání! Nechci mít v řádu mučedníky, po kterých nezůstanou žádné ostatky!“

Jednoho je třeba: aby hříšník pootevřel aspoň trochu dveře svého srdce prameni Božího milosrdenství, a ostatní už doplní Bůh. Ale nešťastná je duše, která Božímu milosrdenství zamkla dveře dokonce v poslední hodině.

sv. Faustyna Kowalská

**Mysli si, co chceš. Dělej si, co chceš.
Ale pamatuj: Jednou zemřeš a souzen budeš!**

Zkušenosti z misí

Čas nelze vrátit, ale...

Na jedněch lidových misiích vyprávěli staří manželé svou životní zkušenost. Když se před více jak padesáti lety brali, on jí na pouti koupil růženec. Slíbili si, že vždycky budou v neděli spolu chodit do kostela. Doba přinesla společné hospodaření v JZD, on se stal předsedou - vytýkali mu, že je příliš nábožensky založený, přibyly jiné starosti... Kostel začali vynechávat, až to zůstalo jen na velké svátky jako věc formálního zvyku.

Když se změnila politická situace, přišli do důchodu. On jednou náhodně objevil ten kdysi darovaný růženec. Najednou mu to připomnělo všechno to, co se od té doby odehrálo. Nenaplněný slib byl najednou velmi živý. Věděl, že čas vrátit nelze, ale lze něco udělat ještě teď. Rozhodli se s manželkou chodit do kostela i ve všední dny, aby to nějak vynahradili. Protože v jejich farnosti každý den mše svatá není, dojíždějí svým starým autem do sousedství, aby žádný den zbytečně nevynechali. Zevrubně si spočítali, kolik asi těch zanedbaných neděl mohlo být. S uspokojením teď mohli dosvědčit, že už ty zanedbané neděle určitě všechny těmi všedními dny vynahradili. Teď myslí na děti, které to nenaučili a snaží se to vynahrazovat před Bohem za ně.

Je to určitě jeden z dobrých projevů pokání, ke kterému jsme stále Bohem vybízeni.

Mons. Jindřich Bartoš

Kdo se k Bohu obrátí, ten svůj život neztratí...

Když jsem při lidových misiích ve Velkém Meziříčí žehnal domy, přišel jsem také do jednoho paneláku. Zazvonil jsem a dlouho nic. Už jsem myslel, že půjdu dál. Ale v tom se dveře otevřely a v nich se objevila stařenka. Když poznala, že jsem kněz a jsou lidové misie a já nabízím požehnání domu, rozplakala se. Hned mě pozvala dál. Když jsem byt požehnal, chtěla mi ještě vysvětlit, proč se na začátku rozplakala. Když byla ještě malá holka, bydlela s rodiči a sourozenci na vesnici. Všechno bylo v pořádku až na jednu zdánlivou drobnost. Rodiče se často a škaredě hádali. Ona tím velmi trpěla. Nemohla se na nic jiného soustředit, ve škole měla kvůli tomu špatné známky, utíkala z domu a často na zahradě plakala. Modlila se, aby jí Pán Bůh pomohl a aby se rodiče přestali hádat. Dlouho se však nic nedělo. Až jednou do vesnice přišli lidové misionáři. Lidé chodili denně na jejich kázání. Těchto kázání se účastnili i její rodiče. Ke konci týdne pak hlavní kazatel poprosil všechny, aby si vykonali dobrou svatou zpověď. Když její rodiče viděli, že jdou sousedé i příbuzní, šli ke svaté zpovědi také. Zřejmě po dlouhé době. Když se pak vrátili večer z kostela domů, viděla snad poprvé v životě, že se rodiče políbili. Od té doby už se rodiče nehádali a v jejich rodině nastal pokoj. Toto děvče si uvědomilo, že ji Pán Bůh vyslyšel a pomohl jí prostřednictvím lidových misí. V době totality, kdy byly lidové misie zakázány, si častěji pomyslela: „Kéž by tak mohly být misie. Mnoho lidí by je potřebovalo.“ Často se prý modlila za to, aby zase mohly misie být. A když pak kněz přišel a řekl, že probíhají lidové misie, rozplakala se. Věděla totiž, že ji Pán Bůh opět vyslyšel a že snad i mnozí další, kdo to potřebují, využijí tuto jedinečnou šanci.

P. Marek Dunda

Když nemáte cíl, máte v cestě mnohem více překážek. ☺

Zamířit k cíli – humorně i vážně o smyslu lidových misí

„Dědečku, zajdi do obchodu a kup tam rohlíky a mléko,“ říká babička a podává mu peněženku se slovy: „Nezapomeň, že máš koupit dvě věci - rohlíky a mléko!“ Za půl hodiny se dědeček vrací a v ruce třímá kartáček na zuby. Babička se zlobí, jak je zapomnětlivý: „Vždyť jsem ti říkala, že máš koupit dvě věci. Jak to, žeš nekoupil taky zubní pastu?“

Nechci se tímto vtípem dotknout žádného ze starších ani z mladších lidí, kteří trpí nemocí, při níž sice nic nebolí, ale člověk se mnoho nachodí. I já sám zapomínám... Čím větší shon, tím víc se zapomíná. A protože se kolem nás spěchá stále usilovněji, nedivím se té hrozné zapomnětlivosti i v nejdůležitějších věcech. Lidé zapomenou, kam vlastně jdou. Nemají čas myslet na to, zda má život nějaký cíl. Jsou jako ty děti, které se po cestě do školky zastaví u každého kvítečku, a maminka je musí pořád pohánět, aby tam vůbec došly. Je proto potřeba si stále připomínat, kam že máme dojít, kde že je náš životní cíl, abychom se nenechali zlákat krásou květin na cestě nebo dokonce reklamních panelů podél ní a neztroskali u nich.

Je potřeba si stále připomínat, že široké a pohodlné cesty vedou k cíli, který Pán Ježíš nazývá záhubou. Je potřeba udělat něco proti té hrozné životní skleróze. Když se zapomene na cíl života, ztratí se i jeho smysl, nezná se pak ani jeho cena. Až příliš se to podobá tomu, co tak často vidíme a sledujeme kolem sebe.

Prakticky se to projevuje tím, že rodiče zapomenou, jak při křtu svých dětí slibovali křesťanskou výchovu. Manželé zapomenou na svou první lásku i na to, jak slibovali, že spolu ponесou všechno dobré i zlé a při prvních nesnázích mají chuť jít tou pohodlnější cestou. Mladí zapomenou na to, k čemu je vedli rodiče, někdy dokonce úplně zapomenou, že by jim měli vrátit jejich péči. Lidé zapomenou na kostel, na přikázání, na své svědomí, na svou lidskost.

Jednou z možností, v katolické církvi osvědčených, jsou lidové misie. Do farnosti jsou posláni kazatelé, aby všem připomněli právě smysl a cíl jejich života a cenu, kterou mají před Bohem. Jak pěkně říká otec Marek Dunda, který je už vedl na více místech, misie jsou na to, abychom se všichni přiblížili k Bohu. Ti, kteří ho znají, aby ho poznali ještě více, a ti, kteří jsou zatím daleko, aby po misiích byli aspoň o trochu blíž. Proto jsou misie příležitostí pro každého. Prosím všechny, kterým záleží na misiích, aby se za jejich úspěch modlili.

Mons. Jan Peňáz

Hory nás nutí říkat věci na rovínu. ☺

Stručné představení misionářů

Tak kdo to k nám přijede? To je asi otázka mnohých z vás. Když přijde někdo nový, je slušné se představit. Tedy, misijní tým dalších spolupracovníků povedou kněží a jáhni:

- **Ladislav Kinc** (57), trvalý jáhen v Rovečném. Bude mít stavovské a další promluvy. Připraven povzbudit manžele a rodiče. Na požádání navštíví v rodinách (mobil 606 948 970; e-mail kinc@biskupstvi.cz).
- **P. Marek Dunda** (48) – Vranov n/D, moderátor týmu, farář ve Vranově, Lančově, Štítarech, Olbramkosteletě a Vratěnině. Koordinátor lidových misí, má na starost akce pro mládež, zpovídání, celou organizaci, včetně dlouhodobé přípravy misí (mobil 731 402 742; e-mail marek@fatym.com)
- **P. Milan Plíšek** (48) – Vranov n/D, farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách, Koroľupech, Lubnici, Chvalaticích a Bítově. Má na starost akce pro děti, katecheze ve školách, návštěvy nemocných, vdov a vdovců spojené s udělováním svátostí, zpovídání (mobil 723 693 455; e-mail mipli@seznam.cz).
- **P. Jan Richter**, zvaný o. Nik (45) – kaplan ve farnostech spravovaných FATYMem Vranov. Žehnání domů, přednášky ve školách, akce pro děti, zpovídání, ochoten poradit v oblasti sekt (mobil 731 402 743; e-mail richterjan@seznam.cz).
- **František Řezníček** (64) – jáhen pro farnosti spravované FATYMem. Žehnání domů, asistence při bohoslužbách, ochoten navštívit ty, kdo mají zájem o rozhovor na jakémkoliv téma (mobil 608 729 962; e-mail frantisekreznicek@email.cz).

FATYM – co to je?

FATYM je zkratka ze slov farní tým. Farní týmy (Vranov n/D a Přímětice) mají na starosti dohromady celkem 24 farností v pásu 55 x 15 km převážně podél hranice

s Rakouskem na západ i na východ od Znojma. Kromě sedmi kněží a dvou jáhnů patří do farních týmů ještě pastorační asistenti a několik děvčat – katechetek. Kromě duchovní správy ve svěřených farnostech se staráme o provoz centra pro mládež ve Vranově nad Dyjí, pořádáme pobyty pro děti a mládež na dalších našich farách, organizujeme exercicie pro mládež i dospělé, založili jsme Tiskový apoštolát FATYMu A.M.I.M.S. – tiskneme brožurky, které potom za příspěvek na tisk nabízíme (některé vezmeme i na misie do Vratěniná), podporujeme projekt internetové knihovny křesťanské literatury www.knihovna.net. a internetovou televizi [www.TV – MIS.cz](http://www.TV-MIS.cz). Podílíme se na vydávání časopisu pro novou evangelizaci *Milujte se!* – více na www.milujte.se. Další informace o FATYMu je možno najít na internetové adrese www.fatym.com.

Magdaléna Jírová

Trocha humoru:

Čtyřletý Pepíček se vrací v autě s rodiči ze křtu svého malého bratříčka a bez přestání pláče. „Co se děje, Pepíčku?“ ptá se matka. Pepíček odpoví: „Ten pán říkal, že doufá, že naše děťátko vyroste v dobré křesťanské rodině. Ale já chci, aby zůstalo s námi.“

* * *

Mánička: „Je pravda, že člověk je prach a v prach se obrátí?“
Hurvínek: „Říká se to.“
Mánička: „No, tak to ti tady pod postelí někdo umřel.“

* * *

Adam s Evou bloumají po ráji. Tu Eva vzdychne: „Adame, máš mě rád?“
Adam zabručí: „A koho jiného bych měl mít rád?“

Synek se ptá svého otce: „Tati, jak jsme přišli na svět?“ „Bůh stvořil Adama a Evu. Ti měli děti, jejich děti měly další děti, a tak to šlo dál až do dneška.“ Syn se však rozhodne jít i za svou matkou, aby měl jistotu. Ta mu však povídá: „Nejprve byly na zemi opice, ty se postupně vyvíjely, dokud z nich nebyli lidé.“ Syn tedy přijde rozlícený do kuchyně s tím, že mu otec evidentně lhal. „Ale kdepak...“
„Tvá matka mluvila jen o své části rodiny.“

* * *

Had v ráji přemlouvá Evu: „Evo, vezmi si jablko, poznáš rozdíl mezi dobrým a zlým.“
Eva: „Nevezmu.“
Had: „Vezmi si jablko, budeš jako Bůh.“
Eva: „Nevezmu.“
Had si odevzdaně povzdechne: „...a nejsou v něm žádné kalorie...“

Ráno po svatbě v Káni Galilejské... Hosté se pomalu probouzejí, většina z nich se drží za hlavu a sténá. Jeden zvláště „přejásaný a přepitý“ muž prosí: „Já mám takovou žízeň! Skočte někdo pro vodu...“
Ježíš se zvedne, že tedy půjde, když vtom všichni svorně vykřiknou: „NE! Ty už ne...“

* * *

Pan farář potká chlapíka ze své obce, který tu a tam pije přes míru. „Potěšilo mě, že jsem vás včera zase jednou viděl na večerní mši.“
Muž udiveně odpoví: „Takže v kostele jsem byl taky?“

* * *

Tento zpravodaj k lidovým misiím vydala pro vlastní potřebu v březnu L. P. 2017 **Římskokatolická farnost Vratěním**, vedená administrátorem P. Markem Dundou (mobil 731402742, e-mail mark@fatym.com). Vydáno ve spolupráci s **FATYMem Vranov nad Dyjí a Přímětice** při příležitosti celoročních lidových misií s misijním týdnem od 19. 3. do 25. 3. 2017. Distribuováno do všech domácností ve farnosti.

Neprodejné!